

Nagy-Laczkó Balázs prózája

kiemelt szépírás szépirodalom Posted 2024.08.11. | by

online_ISZ

Alagi Mihály felvétele

Batum

Nyár volt, dögmeleg. A falu határában a napraforgótábla mellől egy feltűnően magas nő szállt fel fújtatva hatalmas kerek bőröndöt és két félvér gyereket húzva maga után. Ikrek voltak, ráadásul egyenpólóban, amelynek hátán valamilyen egyesület emblémája és egy félig német, félig magyar nyelvű körirat díszelgett. Utóbbi alapján a gyerekek egy nyári táborba érkezhettek a kastélyba. Vagy éppen onnan jöhettek. A helyzetet tovább bonyolította, hogy az ikerpár egyikével a nő – az anyjuk vagy talán a tábor egyik munkatársa – következetesen magyarul, míg a másikkal kizárólag angolul beszélgetett.

Miközben leültette őket egymás mellé, inni adott nekik és kézfejjével megtörölte a homlokát, felmérte a terepet. A keveske utas között hamar megtalálta magának hősünket, aki a felszállásuk pillanatától teljes odaadással és minden elfogódottság nélkül bámulta őket. Láthatóan csöppet sem zavarta kísérőjük lassan kiegyenesedő, mind őszintébbé és rosszallóbbá váló tekintete. Játékos mosollyal az arcán legelte szemével a két egyforma hajzatot, a szemeket, az orrokat és a bőrt.

A gyerekek az egészből mit sem érzéltek, ahogyan a többi utas megszokott – éppen ezért helyénvaló –, lepezett leskelődéséből sem. A nő gyomra akkor rándult igazán görcsbe, amikor hősünk kedvesen magához intette, miközben egy kis rojtos szélű, sokat megélt sárga papírost hajtogatott elé a pénztárcájából. Ő volt a szép-szépapám, mesélte. Batum királya, vagyis a batumi törzsé. Azzal szerzett vagyont, hogy eladta a népét rabszolgának. Miután már csak az öregek, csonkák, meddők, betegek és satnyák maradtak, akik a kutyának se kellett, vett magának egy szép zöldre meszelt palotát Párizsban és Európába költözött a kilenc fehér feleségével együtt, akiknek mind külön házat vett. A törzs szokásai szerint még a királynak sem illett egyszerre egy fedél alatt étkeznie és hálnia több nejjével. Legalábbis a hitveseknek ezt mondta, mert a rossz nyelvek szerint így tudta a legegyszerűbben lepezni a szeretők és kurtizánok körében töltött megannyi éjszakát. Állítólag merő büntudatból, az ifjú hévvel népén ejtett sajnálatos csorba miatt, sok-sok gyermeket nemzett, e fontos küldetéséről még őszülő

fejfel sem mondott le. Emellett híres volt gazdag könyvtáráról, fenséges borairól, kiváló ízléssel megválogatott szakácsairól, zenei és művészeti ízléséről, a csillagászat és matematika iránt érzett szenvedélyéről, kifogástalan francia, német, angol, holland, olasz, spanyol, portugál, orosz és arab nyelvtudásáról.

Kilencvenhét éves korában a halálos ágyán a kedvenc feleségének, egy osztrák hercegnőnek azt mondta: „lásd, Marie, egy fekete férfi csak úgy mentheti meg a fekete fiait, ha fehérré teszi őket!” Állítólag Marie erre azt kérdezte: „És egy fehér nő, hogy mentheti meg a fiait? A fehéreket ki menti meg?”

Szép, hatásos történet volt, különösen az ő előadásában. A képet egy újságból vágta ki évekkel ezelőtt. Az eredeti valahol Polinéziában születhetett, nem is találta elég sötétnek, de a sok fogdosástól az évek alatt szépen megbarnult.

Volt egy régi burmai felvétele is a bolhapiacról, arra az esetre, ha egyszer egy ázsiai szállna fel mellé. Szintén a batumi királyt, a szép-szépapját ábrázolta. A népe őserdőt irtott, vas-, rózsza- és szantálfát vágott, úsztatott a bővizű zuhatagokon a monszun elvonultával a trópusi kikötőkbe. Hegyet bontott Kasmírban, követ tört az új delhi utakhoz, sint rakott San Franciscóban, szőlőt kapált Csillében, mígnem aztán Batum királya Párizsba nem költözött angol feleségével, kilenc gyermekével és kilencszáz szolgájával egy szép, zöld palotába. Híres lett szép lovairól, gazdag könyvtáráról, a csillagászat és matematika iránt érzett szenvedélyéről, kifogástalan francia, angol, holland, szanszkrit, mandarin és perzsa nyelvtudásáról. Százhet éves korában egy napon nagy betegen így szólt a még mindig csupán nyolcvanhárom éves leendő özvegyéhez: „*lásd, Mary...*”

Az utóbbi időkben így szeret utazni, mesélte nekem később, ettől biztonságban érzi magát.

A nő, miközben zavartan bocsánatot kért, akaratlan is jobban megnézte magának az utast, felfedezve annak korábban rejtve maradt vonásait.

Kétségtelen, állapította meg magában, majd az út hátralevő részében ő is a családjáról, az otthonukról és a táborról mesélt, mialatt kérdéseket tett fel a helyi szórakozási és munkalehetőségekről. Meg persze arról, hogy hol találhatnak a gyerekeknek való fagyizót vagy cukrászdát a környéken.

Kígyós, 2024.

**Nagy-Laczkó
Balázs (1989,
Gyula)**

Kisprózái
az *Élet és
Irodalomban*,
a *Tiszatáj*
Online-on,
valamint

a *Kötőszavak (Cuvinte de legătură)* című kétnyelvű antológiában jelentek meg. Rendszeresen publikál tudományos ismeretterjesztő írásokat a *Csabai Mérleg* hasábjain és a *Napi Táptudás* nevű blogon.

TAGS: Nagy-Laczkó Balázs

Próza

Search ...

